

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברסלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליון מס' 755
פרשת אמור תשפ"ב

ר"ח	צאת השבת	כניסת שבת	הדלקת נרות
20:40	20:20	18:47	ירושלים
20:37	20:05	19:04	תל-אביב
20:40	20:05	18:58	חיפה
20:38	20:03	19:04	באר שבע

דבר ראש הישיבה

ספירת העומר

בפרשתנו אנו נפגשים בפסוקי ספירת העומר, אותם אנו אומרים יום יום • סוד שבירת המלכים ותיקונם • למה כולם מתו • ולמה לא רצו להתחתן • ומה זה קשור לתלמידי רבי עקיבא • יריעה מיוחדת ומרתקת

שאל המלך. המלך השביעי חנן בן עכבור הוא כנגד ספירת המלכות שהיא עניה ודלה ותצא מהגלות רק כאשר ה' יחון אותה.

רק האשה מצמצמת

ניתן לראות בפסוקים בפרשת וישלח שהתורה מדגישה שכל אחד מהמלכים מלך ולאחר מכן מת: "וַיִּמְלֹךְ בְּאֲדָם בְּלָע בֶּן פְּעוֹר... וַיָּמָת בְּלָע, וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו יוֹבָב בֶּן זֶרַח מִצְפָּרָה, וַיָּמָת יוֹבָב", וכן הלאה.

מיתתם נגרמה מכיון שלא רצו להתחתן, כמו שרואים שם בפסוקים שרק במלך השמיני [שהוא כנגד עולם התיקון] כתוב שהיתה לו אשה. שאר המלכים לא נישאו וכל אחד רצה לקחת את המלכות לעצמו, כפי שאדם חושב שהוא לבד בעולם ורק הוא העיקר. ועל ידי כך נשתלשלה מיתתם, שכיון שלא רצו להתחתן לא היה להם את סוד הצמצום, כי האישה מצמצמת את האדם, מי שאינו נשוי אין לו צמצומים, אין לו מסגרת, אין מי שיעמיד אותו במקום, הוא עושה מה שרוצה, אבל מי שנשוי צריך להתנהג לפי הניגון של האישה פעם רוצה כך ופעם כך וכו'...

זה סוד הפגם של תלמידי רבי עקיבא, שלא ראו את הטוב של השני ולא הלכו כנגד רוחו ולפי תכונתו ורצונו המיוחד לו. ולכן מתו דווקא בימים אלו, כיון שהיו צדיקים כאלו גדולים הייתה עליהם תביעה שלא תיקנו את שבירת המלכים, כי הימים של ספירת העומר ניתנו לעם ישראל כדי לחזק את האחדות ואת האהבת החברים.

ולכן צריכים בימים אלו להתחזק בראיית הטוב אחד בשני, להאמין בקודה טובה של השני. הכל תלוי באהבת חברים! יכול להיות שאחד חזק בעבודת ה' הרבה שנים ואחר כך נופל, וזה מפני שאין אהבת חברים. ולכן גם כל אחד צריך לשבח את אשתו הרבה, שכל מה שיש לאדם זה הכל בזכותה שהיא הצמצום שעושה כלי לקבל את השפע.

ועל פי הסוד כל התיקון של הימים האלו הוא האור שיוצא מן העיניים, ולכן צריכים לדון את התבר לכך זכות, גם כשרואים שמתנהג לפעמים לא כראוי, בודאי עוברים עליו הרבה קשיים ואינו מתנהג כבכוונה תחילה וכו', וממילא אין טעם לבעוס עליו וצריך רק לאהוב אותו ולחשוב רק על הנקודות הטובות שלו ועל המעשים הטובים שעושה.

ובא בכתבי האר"י שבכל יום מימי ספירת העומר ישנה הארה מיוחדת לאותו יום. ישנם צירופים רבים בכל יום, וכל יום הוא בבחינה אחרת משאר הימים. בעת ספירת העומר, כשאנו סופרים את הספירה של היום, אנו מתקנים על ידי כך את צירופיו של אותו יום.

ובעניין זה מובא בשם רבי פינחס מקורין, שהקשה מאחר שבכל יום ישנה מצווה מיוחדת בפני עצמה לספור, היה מן הראוי לברך ברכת "שהיחיינו" בכל יום? ומתריך שנכון שיש מצווה למנות בכל יום, אבל בכל יום מקבלים חלק אחד של מוחין מתוך ארבעים ותשעה, על כן אין המח שלם וממילא אין המצווה בשלימות, ורק לאחר ארבעים ותשעה יום מקבלים את המוחין בשלימות בחג השבועות ולכן מברכים שהיחיינו.

מלך לכל שבוע

עוד מובא בכתבי האר"י הקדוש, שבימי ספירת העומר מתקנים את סוד שבירת שבעת המלכים שכתובים בסוף פרשת וישלח (בראשית לו), ואלו שמותם: בלע, יובב, חושם, הדר בן בדר, שמלה, שאול מרחובות הנהר, בעל חנן בן עכבור. כל שבוע מימי הספירה כנגד מלך אחר, ובכל יום המלכים נכללים זה בזה, לדוגמה היום השני לספירת העומר כנגד בלע [המלך הראשון], ונכלל בו המלך השני שהוא יובב, וכן הלאה.

בשבוע הראשון לימי העומר תיקנו את בלע שהוא בולע את הקדושה, ובשבוע זה ניתן להוציא את כל בליעת הניצוצות שנפלו לקליפות ולהוציאם מידי הסטרא אחרא. השבוע השני בימי הספירה היה כנגד "יובב", ובו תיקנו את כל היבבות. ולכן בשבוע השני לימי הספירה מתקנים את ספירת הבינה, כי כל הקושי שלנו בחיים הוא בגלל שאנחנו לא מבינים.

השבוע השלישי שאנחנו מסיימים בשבת זו הוא כנגד חושם שבו מתקנים את החושים, כנגד ספירת התפארת שהיא כנגד הדעת, בשבוע זה ניתן לזכות לתיקון הדעת. השבוע הרביעי שאותו אנו מתחילים במוצאי שבת כנגד הדר בן בדר, שבו אנו מתקנים את עצמנו שכל היניקה שלנו תהיה רק מהקדושה, ושלא ניתן לטומאה יניקה במעשינו. וכן כל שבוע בימי הספירה כנגד מלך אחר.

שאל מרחובות הנהר שהוא המלך השישי הוא כנגד

שאר המלכים לא נישאו וכל אחד רצה לקחת את המלכות לעצמו, כפי שאדם חושב שהוא לבד בעולם ורק הוא העיקר...

להזמנות: **02-6289761** / **052-7679638**
ספרו החדש של הר"ח שמואל שטרן שליט"א
שביל חדש נפתח אל הלב

אם אין מידות אין תורה

אברהם אבינו לרב, והמה "עין טובה, רוח נמוכה ונפש שפלה" (ליקוטי הרי"ם פר' בלק). מי שמתנהג במידות הללו, אברהם אבינו נעשה לרבו!

נפלאים דברי התפארת שלמה (תזריע, ד"ה והובא אל אהרן עי"ש), ששואל איזו תועלת יש לו לאדם מזה שנעשה תלמידו של אברהם אבינו, ומסביר שעל ידי מעשהו הטוב של התלמיד מתעורר רבו עליו מעולם העליון ומלמדו, כי הצדיקים הם חיים ועומדים לעד. וזה העניין מה שנעשה "מתלמידי", היינו שזוכים לעיבור נשמת הצדיק!

וכן כתב החידושי הרי"ם (בספר הזכות לראש חודש אלול): ולזאת נראה, כשאדם עושה גמילות חסדים כראוי מתחבר עמו אברהם אבינו. ומזה בא רפואה על ידי ביקור חולים, שעל ידי גמילות חסדים בא עמו נשמת אברהם אבינו, שכחולה רואה אותו מתרפא! ואם חולי הגוף מתרפא בכוח השפעת אברהם אבינו, על אחת כמה וכמה בחולי הנפש והמידות.

לכבד, כי הוא יהודי

בלי שימת לב ועבודת המידות, עלינו לדעת שעולמנו הוא כמו כביש סואן. האדם נוהג בו את מכונית חייו במהירות מסחררת, וברגע אחד של תסכול יכול להמיט על עצמו אסון ח"ו. תאונה לוקחת שניה אחת, והנהג שטעה או פשע שוכב בבית חולים חודשים ואף שנים. וכך הוא ממש בעבודת המידות וקניית התורה. יתכן שיהיה יהודי כשר ואף תלמיד חכם, אבל ברגע כמימריה, במילה אחת שאינה כשורה, ברגע של חוסר שליטה עצמית, כל חייו משתנים עליו ומתהפכים מקצה לקצה.

והמתבונן השומע כל זה שואל מה באמת לעשות? איך באמת אפשר להישמר?

והתשובה: בימי הספירה נשקיע במחשבותינו ובמעשינו את העובדה שכל יהודי זכאי לכבוד הראוי. עלינו לנהוג באופן מכובד, להיזהר מלצער ומלפגוע, לדאוג לכבודו. וכל זאת לא רק ביהודי נכבד ורם מעלה, אלא גם חברך היושב לצידך יכובד, בגלל שהוא יהודי.

זו המשימה שלנו בימים אלו: פשוט להביט בזהירות ובהערכה על הזולת, ולהתרגל לומר מילה טובה - או לפחות לחייך - הן לחבר, הן במכולת ולכל יהודי ברחוב, וכך להתכונן כראוי לקבלת התורה.

ועל ידי זה יושפע עלינו שפע רב מכל העולמות, בכלים ראויים לקבלת התורה, בלב נקי ומזוכך, ובעיקר - מכבד ומכובד.

רב ערב אנו סופרים יום ועוד יום, בהם אנו מתכוננים לקראת מתן התורה ומתקרבם למועד קבלת המתנה הטובה בעולם אשר היא חיינו ואורך ימינו.

בימים אלו של ספירת העומר אנו מתפללים שעל ידי הספירה שאנו סופרים נזכה לטהרו מקליפותינו ומטומאותינו, ואז נטהר ונתקדש בקדושה של מעלה בהכנה דרבה שתוכל לשרות עלינו אור הקדושה, אור התורה ומתיקותה.

הדבר דורש מחשבה והתבוננות: איך ובמה עלינו להתכונן לקראת מתן תורה? לפלא גדול שהעבודה בשבועות הללו ממוקדת במיוחד בתיקון המידות ובנהיגת כבוד זה בזה, מדוע זה כך?

ולמרבה הפלא, לכל הנושא החשוב של מידות טובות אין אף מצוה אחת המדברת ברורות על הצורך לכבד כל יהודי. מדוע תיקון המידות לא מזכר מפורשות בתורה כשאר חלקי התורה? אלא, מגלה לנו רבי חיים ויטאל זי"ע בספרו שערי קדושה (ח"א ש"ב), "שאינן המידות מכלל תרי"ג מצוות, כי הן הכנות עיקריות אל תרי"ג המצוות בקיומם או בביטולם. לפיכך ענין המידות הרעות קשים מן העבירות עצמם מאוד מאוד". כלומר, המידות הן הדרך לתורה. וכתב רבינו יונה על המשנה (אבות פ"ג מי"ז) "אם אין דרך ארץ אין תורה": רוצה לומר, שצריך תחילה לתקן את עצמו במידות - ובזה תשכון התורה עליו, שאינה שוכנת לעולם (!) בגוף שאינו בעל מידות טובות.

המידות כנפי רוח העבודה. כשם שאין בעלי כנף יכולים להתרומם ולעוף בלעדי כנפיהם, כך העוסק בתורה אינו מסוגל להתעלות כי אם על ידי טהרת המידות שהן כנפי הרוח הרוחניים והן הבסיס והעיקר ליהדות, הן הכלי כדי לזכות לקבל התורה.

למה אתם נדחפים

לפני קבלת התורה, לפני שאנו שולחים הבן לתלמוד תורה והבחור לשיבה, תחילה עלינו לשלוח אותו לשיבת אברהם אבינו, שירכוש יסודות ומידות טובות לקניית התורה. ישיבת אברהם אבינו קיימת עדיין בכל בית יהודי בו משרישים שלשה יסודות חשובים (אבות פ"ה מכ"ב): "עין טובה", תסתפק במה שיש לך, "רוח נמוכה", ענוה יתירה, ו"נפש שפלה", זהירות ופרישות מן התאוות.

פעם ה"חידושי הרי"ם" החל לומר דברי תורה והציבור נדחף לשמוע. אמר להם הרב: למה אתם דוחפים לשמוע? דחפו עצמכם לשמוע ששה תיבות ויהיה לכם

לפני שאנו שולחים הבן לתלמוד תורה והבחור לשיבה, תחילה עלינו לשלוח אותו לשיבת אברהם אבינו, שירכוש יסודות ומידות טובות לקניית התורה...

ניצוצות
מגזין הלב לכל המשפחה

מוקד המבצעים
למצטרפים חדשים:

02-623-1218

רבי נחמן יעניק לך ולילדים שלך, חוזק נפשי והעצמה...

שעורים, אבל עומר!

טורנדית וחצופה - יש גבול, היא אינה יכולה להתפשט אם תחשוב משהו אחר בראש באותו הרגע. תזכור את משפט המחץ: "עומר - שעורים"; למחשבות השטותיות יש גבול, ואתה יכול לשים את הגבול בקלות.

וכך אנחנו יוצאים ממצרים. מיד בתחילת הלילה אנחנו סופרים את היממה התורנית לעומר, לאמור: היום הזה והמחשבות האלו הם במידה, אני משלים כל יום ויום כדי שיהיו תמימים, עד שתהינה שבע שבתות תמימות.

לא אמרתי שזה קל, אבל יש לך את הדרך המדויקת והבטוחה עם מאה אחוזי הצלחה. גם את העומר המקורי, זה שעשוי משעורים חומות ונלקח לבית המקדש, היה קשה לנקות. בשלוש עשרה נפות ניפו אותו עד שיצא ממנו כל הפסולת (מנחות טו, א). אני מתקשה לדמיין כזה דבר היום, שלמשפחות רבות נמאס לנפות אפילו פעם אחת, תראה את השוק הפורח של קמח מנופה... לזכך את המוח זה לא זבנג וגמרנו, אבל זה אפשרי בהחלט ואינספור אנשים כבר בצעו זאת בהצלחה.

[אגב: לא סתם נצרכים שלש עשרה נפות ולא פחות, כנגד שלש עשרה מידות שהתורה נדרשת בהן. הרי בסך הכל, כל התהליך הוא כדי להגיע למתן תורה טהור, לא כך?]

זו הדרך לצאת מטומאת מצרים. במיוחד שבדרך יש לנו את ל"ג בעומר, בו אנחנו מסכמים חמישה שבועות של נצחון על כל סוגי המחשבות, מחשבות של "חסד" דקליפה ו"גבורה" דקליפה, הרהורים השייכים ל"תפארת" של הסט"א וגם השייכים ל"נצח" ו"הוד". כשאנו מסיימים את "הוד" אנחנו די רגועים, כי יסוד ומלכות זה רק סיכום וכלל של המידות, וכיון שאת העיקר כבר גמרנו נוצר לנו "גל" כזה שמפריד אותנו מהמחשבות הרעות, כמו אותו גל שהפריד בין יעקב ללבן שמכוון כנגד ל"ג בעומר כמבואר בכתבי האר"י.

זהו, רק צריך לבצוע, ההוראות המדויקות בידינו! (ליקוטי הלכות תפילין ו אאותיות לב- לה)

י אפשר להכחיש שספירת העומר זו מצוה שקשה להתכונן אליה. אם היא היתה מתחילה ביום חול רגיל, שבועיים קודם היינו שומעים שיעורים ושמועסים על מצות ספירת העומר שמזדמנת לפתחנו. אך העובדה היא שספירת העומר מתחילה מיד אחר ליל הסדר, כשאין אפילו יום חול אחד שמפריד ביניהם...

אי לכך ובהתאם לזאת, חשבתי שרעיון לא רע יהיה להתמקד השבוע על פסוקי ספירת העומר שמופיעים בפרשה, ולהבין מה טמון בסדרה "פסח-ספירה-שבועות".

היינו במצרים. סליחה שאני מחזיר אותך חודש אחורה, אחר כבר התחלנו לשכוח מזה, אבל זו עובדה. היינו.

מצרים זו ערוות הארץ, מושבם של בני חם שתמיד מחממים את בני האדם לעבירות. היה מאוד קשה לחיות תחת השפלים הללו, ולכן צעקנו להשם עוד ועוד עד שהוא ירחם עלינו והוציאנו.

קצת אנחנו בימי ספירת העומר, בו אנחנו מנסים לשחרר את ההצלחה, לצאת גם אנחנו מטומאת מצרים. אצלנו הבעיה היא במחשבות שרצות מהר וקשה לשלוט עליהן, הדמיונות שמתרועעים בקצב, כמו בהמה שחושבת מחשבות מדומות ולא אפקטיביות. בשביל זה אנחנו מביאים מיד אחר יציאת מצרים את קרבן עומר השעורים, מאכל בהמה, כדי לתקן את הבעיה הזו.

רגע, עצירה. שתי שאלות: אחד - שעורים הבנת, כי זה מאכל בהמה, אבל למה עומר? שנים - איך למעשה מנצחים את המחשבות? מה עושה הקרבת העומר?

ותשובה אחת לשתיהן: אומרים לך ש"שעורים" הם ב"עומר" שהיא כלי מדידה. ה"בהמה" - הינה במידה, אינה יכולה להתפשט בלי מידה. וכאן אנחנו מגיעים לעצה עתיקת-היומין של רבינו: גם למחשבה הכי

אצלנו הבעיה היא במחשבות שרצות מהר וקשה לשלוט עליהן, כמו בהמה שחושבת מחשבות מדומות ולא אפקטיביות

לצעירי הצאן

לפי מה שהאשה אומרת

ספירת העמר מכוונת כדי לתקן את שבועת המלכים שמתו כי לא רצו להתחתן. זה היה הפגם שלהם, כי האשה היא מצמצמת את האדם ואומרת לו מה לעשות ואיך לפעול, ומאחר והם לא התחתנו היה חסר להם בצמצום ומתו. ומזה אנו צריכים ללמד, ללכת כנגד רוחו של כל אחד ואחד...

מתוך מאמר ראש הישיבה

טעות קריטית

113 שנים לפטירתה "אמרי יוסף" מספינקא זצ"ל • שב"ק ו' אייר תשפ"ב - ו' אייר תרס"ט

בין הערלים ואינו יודע מתי יום-כיפור. ה' יתברך, רחם עלינו וקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ, ואז יכירו כולם כח מלכותך לעבדך בלבב שלם!"

הנוכחים עמדו קפואים ונרעדים, מרגישים את עוצמת המעמד, והרבי חוזר על כל דבריו פעמים ושלוש, וכל פעם בככי ובדמעות.

ככלותו להתפלל הסתובב ופנה אל הנוכחים בחדר: "רבותי, היהודי הזה הלך לכל נדרי ומצא את הציבור בנעילה. מה אעשה לו? אגזור עליו להתענות? אין בו כח. אשית עליו ממון לצדקה? אפילו כסף לקנות לוח אין לו. הבורא ירחם עליו ויכפר עוונו גם כן, ובפרט שהתענה במוצאי יום כיפור."

רבנו של עולם, עד מתי!!! "אמרי יוסף" מוקף במערערים

האיש התאוּשש מעט, והרבי פנה אליו: "התשובה שלך תהיה, שבכל שנה בחודש אלו תשתדל להיות בין יהודים ותשאלם מתי חל ראש השנה ויום הכיפורים. ותספור: יומו הראשון של ראש השנה - יום אחד, ויומו השני הוא היום השני, וכך תספור עד שהיום העשירי הוא יום כיפור, וזאת חוץ מכך ששאלת את חבריך מתי חל יום כיפור."

"כך" סיים הרבי, "נתנה כל ימיך שתדור בכפר, עד שיגיע משיח צדקנו לאסוף את נדחינו ולגאלנו."

וגם אנו נצטרף לקריאה: רבנו של עולם! הלא כלנו אנוסים ושוגגים בגלות המרה הזו! קבץ נדחינו וגאלנו וטראה אך שכולנו נרוץ אליך בלב שלם!

(מקור: פאר יוסף)

רבי יוסף מאיר וייס מספינקא

נולד: ח"י אדר תקצ"ח, במונקאטש שבהונגריה.

מרבותיו בנגלה: המהר"ם א"ש, ה"צדור החיים" מסעליש.

מרבותיו בחסידות: ה"שר שלום" מבעלזא, מהרי"א מזידיטשוב, ה"דברי חיים" מצאנז.

על העדה: בהיותו בן 35 נפטר מהרי"א מזידיטשוב, ובהדרגה החלו חסידים להסתופף בצילו.

נפטר: בן 71.

הרבי היה ישן עד חצות הלילה, ואז היה גבאוי ר' חיים בֶּלֶךְ הולך לישון בחדרו. והנה ציטוט קצר ממכתבו: "ונכמה פעמים לא יכולתי לישון, מקול הבכיות שהיה שופך לבו לפני הבורא ב"ה בעת קומו בחצות בפיטוש כל גופו על הארץ, והיה בוכה ומתחנן לפני ה' יתברך בלב נשבר איך שהוא הגרוע ושפל מכל הברואים אשר בעולם..."

מעט שנה הוא חיכה. אלף פעמים רצה לבוא אל הרבי ולבכות על עוונו הנורא, אבל הבושה, הבושה הנוראה, חסמה אותו כליל. איך יתוודה על עוון נורא שכזה? איך יעז להעלותו על דל שפתיו? לבטח כל השומעים יביטו עליו כמשוגע או כעוכר ישראל. אך מגיע שוב אלול, ואם לא עכשיו - אימתי?

לכבוד פרשת "שופטים" (ו' אלול תרנ"ט) הוא נסע לספינקא אל הרבי, וכשהגיע מוצאי שבת, כשכולם ניגשים לכתוב "קויטל" לרבי לפני היפרדם ממנו, הוא ניגש אל הגבאי ר' חיים בֶּלֶךְ, ומבקש ממנו שלא יכתוב בפתקתו מאומה כי אם שהוא מבקש תשובה על חטאתו אשר חטא. הגבאי שואל מהו החטא, והיהודי אומר שהוא מתיבש נוראות לומר את חטאו, מאחר והוא חטא שלא אירע לאף יהודי מעולם!...

הגבאי נעתר לכתוב כבקשתו, אך אזני חלק מהנוכחים נזקפו וסקרנותם ניצתה: מהו חטא שיהודי לא עבר מעולם?

ממש לא יפה, אך הם לא התגברו. בקריצת עין ביקשו מהממונה על הדלת שישאירנה פתוחה למען ויכולו להיכנס אחר היהודי ולצותת לשיחה המעניינת.

היהודי נכנס אל הרבי, והרבי קורא את הכיתוב יוצא-הדופן שוב ושוב, ולאחר מספר רגעי מתח שואל את היהודי: "ומה הוא החטא אשר אתה מתחרט עליו ומבקש לעשות תשובה?". היהודי עונה בבושה: "לא התעניתי ביום הכיפורים".

"ולמה לא", שואל הרבי.

והיהודי פותח ומספר:

אנוכי גר בכפר באחד ההרים הסמוכים, ואני היהודי היחיד בכפר. יום כיפור האחרון חל ביום שני, אך אני טעייתי וסברתי שהוא ביום שלישי! ביום שני ישבה משפחתנו ואכלה סעודות מכובדות כמנהג ישראל בערב יום-הכיפורים, ואחר הצהריים נסענו כל המשפחה כמנהגנו הקבוע אל הכפר הסמוך, שם התקיים מניין בכל שנה בימים הנוראים.

כשהגענו אל הכפר מיהרנו אל בית הכנסת ל"כל נדרי" והנה שוד ושבר! חזיז ורעם! הציבור כולו מתפלל בזעקות תפילת נעילה! הנשמע כזאת בישראל???

היהודי התנשף בכבדות והמשיך לספר: המומים נסרכנו לשבת בספסלי בית הכנסת, ולמרות שלאחר שעה הציבור יצא בשמחה מבית הכנסת איתנו לא עזבנו את מקומו, התפללנו את כל פיטוי יום-כיפור ולא יצאנו מבית הכנסת עד למחרת בערב. לא אכלנו ולא שתינו, עשינו ממש יום כיפור! אבל למעשה - נאנח שוב האיש - זה לא היה יום כיפור באמת, ועל כך מבקש אני סדר תשובה, על שאכלנו ושתינו וחיללנו יום כיפור בצורה כה מחפירה.

"ולמה לא ראית בלוח השנה מתי חל יום הכיפורים?" שאל הרבי. "אין לי לוח", השיב היהודי.

והרבי כבר לא יכל להתאפק. הוא החל לבכות תמרורים, הפנה את פניו אל הקיר ואמר: "רבנו של עולם! רחם על עמך ישראל ושלח את המשיח שיוציאנו מהגלות המרה הזו! תראה איך עמך ישראל מפורז בין העמים, וכדי שיוכל האיש הזה לפרנס את משפחתו מוכרח הוא לגור

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!

050 / 4141-497

avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז

סאונה ומקווה מפורז

ארוחות כיד המלך

הכי קרוב לציון!

8 LANDAU
לנדאו - הבית שלכם באומן

שאלה:

האם כששומעים קדיש צריך לעמוד?

הוא יושב. ומוסיף שיש ללמוד מעגלון מלך מואב (שופטים ג, כ), שכשאהוד בא אליו ואמר לו "דבר אלוקים לי אליך" קם מעל הכסא, כל-שכן אנחנו.

אמנם הגר"ע יוסף כתב (יחזקאל דעת ח"ג סי' ד) שהאר"י היה נוהג לעמוד רק אם הקדיש תפסו מעומד, והוסיף שכן מנהג הספרדים שאין חובה לעמוד במיוחד לכבוד הקדיש.

היריעה לא תהיה מושלמת אם לא נבהיר היכן מסתיים הקדיש לפני העמידה. המשנה ברורה (סק"ז) אומר שיש לעמוד עד לאחר שייסיים "אמן" יהא שמיה רבה" וכו', ומוסיף שיש אומרים שיעמוד עד "דאמירן בעלמא".

בהמשך הקדיש [תתקבל", "על ישראל", "יהא שלמא"] אין חובה לעמוד, אך לדעת הגרש"ז אורבאך (הובא בפסקי תשובות שם) אין לשנות ממנהג העולם לעמוד עד סיום הקדיש (ובפסק"ת כתב שכן משמע מסתימת הרבה פוסקים).

תשובה: לדעת המשנה ברורה יש לחוש לדעת המחמירים ולעמוד. לדעת הספרדים אין חובה לעמוד, אלא אם עמד לפני הקדיש לא ישב עד לאחריו.

הרחב דבר: כתוב ברמ"א (סי' נו ס"א) "ויש לעמוד כשעונין קדיש וכל דבר שבקדושה".

אמנם ה"משנה ברורה" (סק"ח) הביא שיש הסוברים שאין חובה לעמוד, אלא אם הקדיש "תפס אותנו" בעמידה, שהיה עומד כשהתחילו את הקדיש, לא יתישב עד לאחר הקדיש. ולדוגמה בתפילת "שתבח" שאמרה בעמידה - לא ישב עד לאחר הקדיש. [ויש שהוסיפו שיש לעמוד גם בקדיש שאחריו יעמוד, כגון בקדיש שלפני שמחזירים את הס"ת לארון הקודש - שאחריו ממלא יצטרך לקום (פסקי תשובות שם אות ד)].

הלכה, המשנה ברורה מכריע ש"יש לחוש לדברי המחמירים", שיעמוד לכבוד הקדיש אפילו אם

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוצות', מגזין הלב לכל המשפחה

לזמזם במקום לצעוק

איש החילוץ הקטוח נותר פעור פה: "שתי שאלות יש לי לכבוד הרב. דבר ראשון, כאיש חילוץ נתקלתי במספר מקרי חירום. אני יודע שאנשים במצוקה צועקים בדרך כלל לעזרה. אותך, כבוד הרב, שמעתי מזמזם מילים בלתי מובנות, מה הן? דבר שני, מדוע צריך להניח בד על הראש כששותים?"

שיעור קידום בים המלח. הר"ל פרנק בהתבודדות על שפת הים

הרב פרנק ענה בחיך:

"לצעוק, מדוע? מי ישמע אותי? מי מסוגל לעזור לי? למי יכולתי לפנות אם לא לבורא עולם? אמרתי לו: 'הושיעני אלוקים כי באו מים עד נפש'. ומדוע הנחתי את הבגד על הראש? כך אומרת ההלכה. כששותים צריכים לברך, וברכה עושים בכיסוי ראש".

את השיעור הראשון קיבל איש החילוץ על מימי הימה העמוקה בעולם. בהמשך התגלגל עד לפתחה של ישיבת 'אור שמח', שם פגש ברבי משה פרנק, לו סיפר לראשונה את סיפורו. רבי משה זיהה מיד את גיבור הסיפור, הלא הוא אחיו, והפגיש בין השניים...

(מגזין 'ניצוצות' כסלו תשע"ג)

ס יפור תשובה אחד של רבי יהודה לייב פרנק התחיל בחילוץ לילי ממימי ים המלח והתגלגל עד שנבט בפתחה של ישיבת 'אור שמח', והעובדה המדהימה מטילה אור על פן נוסף בחיי רבי יהודה לייב.

לצורך בריאותו נסע פעם להתרפא בים המלח. הוא שגה וחתר אל הכיוון

ההפוך, טעה והתרחק מהחוף. הלילה ירד ועקבותיו נעלמו. לאחר מספר שעות שלא יצר שום קשר, התחילו לדאוג בבית. צוות חילוץ של עין גדי הוצק למקום, מסוק וסירות חילוץ נכנסו לפעולה. איש צוות החילוץ, בחור חילוני, זיהה אותו בסביבות שתיים עשרה בלילה. הוא שמע על פני המים קול אדם ממלמל דבר מה בנעימה בלתי מוכרת.

בקרבת מקום זיהה את הרב המבוגר, שלה והעמיס אותו על סירת החילוץ. הניצול היה מיובש, והבחור הזדרז להגיש לו שתייה. לתדהמתו תפס הרב פרנק בחתיכת בגד, הניח על ראשו, מלמל ברכה ורק לאחר מכן שתה.

פתגם השבוע

חינוך עם שקר לא מצליח

מתוך הספר 'פיקדון משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת-בת-שבע ואדל בת-דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

מתאחדים בקיץ בתורת רבינו

המבחן יתקיים על התורה הזמנית החדשה, תורה כ"ה, ויתמקד בידיעה הפשוטה של התורה. כלל אנשי שלומינו, בחורים ואברכים, זקנים עם נערים, מוזמנים למלאות ולהצטרף להגרלות הנערכות מידי שבוע בשבוע.

"שמגייע קיין" היה אומר רבי לוי יצחק בנדר זצ"ל כשהיה מודריך את תלמידיו "אברך או בחור יוצא לרחוב, תלך עם רבה בר בר חנה תחשוב מהתורות של הרבי על מאמרי רבה בר בר חנה, סבי דבי אתונא, לך עם תורה בליקוטי מוהר"ן, כך מתהלך לו אברך בקדושה וטהרה, איך יש זמן לשמוע קול שאון חדשות של הבלי עולם הזה, גם בדרכים צריך להיות המח משוטט בדברי רבינו הקדוש"

אחר חודשי הגאולה בהם הגו אנשי שלומינו במקום שליבו חפץ עתה לקראת התחלת ה'זמן' החדש, כאשר המצברים מלאי התחדשות ורענונות מחג הפסח, אלפי חסידי ברסלב לוקחים עצמם בהתרגשות גדולה ומתחילים לעסוק בתורה הזמנית החדשה.

להינצל מכה המדמה

התורה בה יעסקו בתקופה הקרובה הינה תורה כ"ה "אָחוּי לָן קָנָא", אשר תילמד על ידי בחורי ואברכי אנ"ש, זקנים עם נערים, צעירים ואנשי שיבה, במשך החודשים הקרובים, עד ר"ח אב הבעל"ט, במסגרת פרויקט לטייל בתורתו וארגון 'תמימי דר'.

אחד הנושאים המרכזיים בתורה זו, עוסק בהכנת ושבירת כח המדמה, ורביה"ק מבאר שכאשר האדם נעתק ממדרגה למדרגה חובה עליו לעבור דרך אלו הדמיונות והבלבולים. בסוף התורה כותב מוהר"ן בשם רבינו, שאמר: שצריך לכנות את הבעל דבר והיצר הרע בשם כח המדמה, כי הוא מסבב את האדם בדמיונות ובלבולים עד אין שיעור.

זו ההזדמנות להתעודד ולהתעורר מחדש, לחוש ולהרגיש את הטעם הטוב של לימוד ליקוטי מוהר"ן בעמקות ובהתבוננות! זו ההזדמנות לפגוש את הרבי בכל יום, וכדברי קדשו שפניו שכלו ונשמתו טמונים בעומק תורת הצדיק!

שייך לכל אחד

במהלך ימי בין הזמנים התקיימו ישיבות בין הזמנים בכל רחבי הארץ ומאות בחורי אנ"ש לקחו חלק והתחזקו בדיבוק חברים בקיום רצון רבינו הק' שיעיניו בתורתו הק'. הבחורים קיבלו תשורה מיוחדת וזכו לחוש בנועם מתיקות עמקות תורת הצדיק, המיישרת מסילות ומפלטת נתיבים ועצות חדשות בעבודת השי"ת. השבוע יתחדשו המבחינים וההגרלות השבועיים

מנצלים את מחו של רבינו הקדוש. קמפיין ההשתתפות בתוכנית "לטייל בתורתו"

ההזדמנות לעלות לרכבת

מאות אברכים ובחורים מעידים מניסיונם כי כוחות הנפש מתחדשים לטובה אצל כל אחד ואחד שעוסק בעיון בתורת הצדיק, וכאשר מציינים לרבי בתמימות ושוקדים על לימוד ליקוטי מוהר"ן בעיון, מתפוגגים כל החששות ומגלים שלימוד העיון הינו שווה לכל נפש, פשוטו כמשמעו.

מגלים כי אין צריך להיות 'מעייף' גדול על מנת לקיים את רצונו הק' שיערכו שיעור עיון בספרו. בסך הכל יש לפנות זמן ביום ולשבת וללמוד את התורה כמה פעמים, לציין את הדברים הלא מובנים ולאט לאט לנסות להבין, בלי לרצות לחדש ובלי להתעקש 'להבין עכשיו' - ואז מתגלה לפתע אור גדול ונועם ו'גישמאק' שאין כדוגמתו בתורה.

מי שלא ניסה זאת - זה הזמן! זו ההזדמנות להצטרף ולעלות על הרכבת, להתחיל מחדש, בהתחדשות את התורה החדשה העוסקת בנושאים ומושגים חדשים ולדלות הימנה עצות חדשות לעבודת ה', לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו.

אנשי שלומנו נקראים ומוזמנים לקחת חלק ולהתנדב להפיץ את החוברות היוצאות לאור מפעם לפעם על מנת שנזכה להפיץ את אור הצדיק בכל נקודה ונקודה בארץ הקודש ובכל רחבי העולם! ניתן להשאיר הודעה בקו 'לטייל בתורתו' במספר 04-6277313 שלוחה 8. (ברסלב גלובל).

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

